

ԴՈՒՆ ԱՆՄԱՐ ԶԱՀ...

Թարգմանչաց Վարժարան, մանկութեան օրրան... քնքի եկանք թոթովախօս՝ երբ նույնիսկ անունդ չէինք կրնար հնչել, անծանօթ էին մեզի համարամիտ «Թարգմանիչներ»ը, որոնց անունով կոչուած ես դուն: Մեր տուններէն յետոյ՝ մեզի համար եղար ամենամտերիմ վայրը, ընդունեցիր մեզի քու մեծ ընտանիքիդ մէջ, ուր բոլորս եղանք մտերիմ... դարձանք հարազատ...:

Անցնող տարիներուն հետ մենք աւելի սիրեցինք քնքի... մախ խաղցանք, երգեցինք ու արտասանեցինք «Մեքարայեան Տառերու» բաղդրանոյշ հայերէնով. բացիր մեր հոգիներուն՝ անդաստանը հայ գրականութեան. խանդավառուեցանք՝ մեր պատմութեան հերոսներու յաղթանակներով, ու տրտմեցանք վայրագ թշնամիներու աւերներով...: Հիացումով հպարտացանք մեր անմահ եկեղեցիներու ճարտարարուեստով, կոթողներով, խաչքարերով եւ յուշարձաններով եւ մերշնչուեցանք՝ եկեղեցական ու ազգային մեծ դէմքերով:

Թարգմանչաց Վարժարան... լոյսի ու գիտութեան դուն անմահ ջառ...

Տուիր սերունդներ...: 70 տարիներու ընթացքին իրարու յաջորդող սերունդներու դաստիարակման պատմութիւնը ունիս այսօր. Դո՛ւն, որ սփիւռքի այս դժուարին պայմաններուն մէջ հայեցի դաստիարակութեան կողքին՝ պատրաստեցիր մեզի դիմագրաւելու կեանքը իր բոլոր երեսներով: Հայրենիքէն հեռու ազգային դաստիարակութեամբ հասցուցած սերունդներդ՝ կեանքի պայմաններուն բերումով թեւ սրուած ի սփիւռս աշխարհի, իրենց հետ տարած են կայծ մը քու ջահէդ՝ քեզմէ ստացած Շունչն ու Ոգին Թարգմանչացի:

Մայրենի Վարժարան, քեզմով նանչցանք մեր ինքնութիւնը, հասանք մեր արմատներուն, անոր համար կրնանք դիմանալ անհող սփիւռքահայի դառն ճակատագրին...:

Կեանքի մէջ բոլորս ալ ունեցած ենք եւ դեռ պիտի ունենանք գեղեցիկ օրեր, սակայն անդարձ մանկութեան անուշ օրերը որ ապրեցանք Սրբոց Յակոբեանց Վանքի խնկարոյր կամարներուն եւ քու սրբազան յարկիդ տակ, լեցուն են քու յիշատակներովդ. դուն ամբողջ կեանք մըն ես մեր կեանքներուն մէջ, ու իմաստաւորեցիր անմեղ ու անգիտակից մանկութիւնը մեր:

Թարգմանչաց Վարժարան, դո՛ւն տրոփող սիրտն ես այս գաղութին, ու մենք պէտք է ամէն ջանք թափենք որ քու մայրական սիրով ու հայրական իմաստութեամբ լեցուն սիրտդ՝ չղաղրի բարախել...:

Օրհնեա՛լ ըլլան յիշատակները քու ջահդ վառողներուն...
Յարգանք ու պատիւ անմար պահողներուն:

ԱՆՈՒՇ ՆԱԳԳԱՇԵԱՆ